KATHA SANGRAHA

OR

Canarese Selections.

PROSE.

PART I to III.

PART II.

—:o:—

Extracts from the Shiba Purana.

—:o:—

51. The Reward of worshipping Shiva—The Devout Fisherman of Negapatam.

೫೧. ನಿಯಮದಿಂದ ಶಿವಪೂಜೇ ಮಾಡುವ ಫಲ—ನಾಗಪಟ್ಣದ ಬೆಸ್ತನ ಕಥೆ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಯಮದಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಸಂಸಾರ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಮುಕ್ತರಾಗುವರು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಕೇಳು.

ಚೋಳ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಸಮುದ್ರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ, ನಾಗಪಟ್ಣವೆಂಬ ಒಂದು ಪಟ್ಣ ಉಂಟು. ಆ ಪಟ್ಣವು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ತುಂಬಿ ಇರುವಂಥಾದ್ದಾಗಿ, ಕುಬೇರನ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರುವದು. ಮತ್ತು ಆ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಿಂದ ತಂದ ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ರಾಶಿಗಳಾಗಿ ತುಂಬಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಬಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ, ಕೊಳಗಗಳಿಂದ ಅಳೆದು, ತಿರಿಗಿ ರಾಶಿಗಳಾಗಿ ತುಂಬುತ್ತಿರುವರು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ನವರತ್ನ ಮಯಗಳಾದ ಮನೆಗಳೂ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಬೀದಿಗಳೂ, ಉನ್ನತವಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳೂ, ಅಗಲವಾದ ಹಜಾರಗಳೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರುವವು. ಮತ್ತು ಹಡಗುಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ವರ್ತಕರು ಬಹು ಧನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಧರ್ಮಾತ್ಮಕರಾಗಿ ಸಕಲ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಅಂಥ ನಾಗಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಮೀನದತ್ತನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಬೆಸ್ತನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮತ್ಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ತನ್ನ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾಲಿನಿ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಅವಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದು ದಿವಸ ಕಾವೇರೀ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಧಡದಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡೇ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಇರಲು; ಆ ಕಾವೇರೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲರು ಆಷಾಢ ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ

ಸಮುದ್ರ ಘಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಘಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು, ಕೆಲವರು ಜಪಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಕೆಲವರು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು; ಕೆಲವರು ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮೀನದತ್ತನು ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನೂ ವೈಶ್ಯರನ್ನೂ ಶೂದ್ರರನ್ನೂ, ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷರನ್ನೂ, ಪುರಾಣವನ್ನು ಹೇಳುವಂಥ ವೃದ್ಧರನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು, ಪುರಾಣವನ್ನು ಹೇಳುವಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಪರಮೇಶ್ವರರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳಂಥವರು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಮುಕ್ತರಾಗುವರು; ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಹಣವನ್ನಾದರೂ, ಪತ್ರ ಪುಷ್ಪ ಫಲಗಳನ್ನಾದರೂ, ಒಂದು ಮಾನ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನಾದರೂ, ಅಡಿಕೆ ಎಲೆಗಳನ್ನಾದರೂ ತಂದು ಸಮರ್ಪಿಸಿದಂಥವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ, ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವರು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಪುರಾಣ ಹೇಳುವಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಹೊತ್ತು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಪರಮೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ನಿತ್ಯವು ಮತ್ಸ್ಯಗಳ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಹಣದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಾಲು ತೆಗೆದು, ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿ ಇರಿಸಿ, ಮಿಕ್ಕಾದ ಹಣವನ್ನು ತಾನು ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ನಿತ್ಯವು ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ, ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಕೂಡಿದ ಹಣವೆಲ್ಲವನ್ನು ತ್ಯಾಗರಾಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾ, ಈ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಅರುವತ್ತು ವರುಷದ ಪರ್ಯಂತರವು ನಿಯಮವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ, ತ್ಯಾಗರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು; ಆ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಒಬ್ಬ ದಿವ್ಯ ಪುರಷನು ಮೀನದತ್ತನಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ, ಆತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲು; ಮೀನದತ್ತನು ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರೇ ಈ ರೂಪದಿಂದ ಬಂದು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಎಣಿಸಿ, ಬಹು ಮಾನದಿಂದ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ, ಪ್ಯವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾ, ಅಧಿಕವಾದ ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬಹು ದಿವಸ ಇದ್ದು, ಕೈಲಾಸವನ್ನೈದಿದನು; ಆ ಪ್ಯವನು ತನ್ನ ಕುಲಾಚಾರವನ್ನು ಬಿಡದೆ, ಮತ್ಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿ, ದಯಾಪರನಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲು; ಒಂದು ದಿವಸ ಫಾಲ್ಗುಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗರಾಜ

ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ರಥೋತ್ಸವವಾಗುತ್ತಿರಲು; ಆ ನಾಗಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜನರೆಲ್ಲರು ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು; ಆ ಪ್ಯವನು ಅವರ ಸಂಗಡ ತಿರುವಾಲೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡಿ, ತ್ಯಾಗರಾಜಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಮಲಾಲಯದ ಸೋಪಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು, ವಿನೋದಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು; ಆ ಹೊತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮಡೀ ಉಟ್ಟು, ಸೋಪಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು, ವಿಭೂತೀ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಶಿವ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿರ್ಮಾಲ್ಯದ ಪತ್ರ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ತಿಲಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನೂ ಉದುಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು; ಒಂದು ಮತ್ಸ್ಯವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಆ ತಿಲಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು; ಆ ಪ್ಯವನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ಹಿಡಿದು, ಸಂಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯತ್ನಾ ಮಾಡಲು; ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆತನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆ ಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಹೇಳಲು; ಆ ಪ್ಯವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ ಮತ್ಸ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎದ್ದು, ಕೈಮುಗಿದು—ಸ್ವಾಮಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ರೇಷ್ಠರುಗಳಿರಾ, ಈ ಮತ್ಸ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಫಲವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು; ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ—ಎಲೈ, ಪರಮ ಭಕ್ತನೇ, ನಿನ್ನ ಜಾತಿ ಯಾವದೆಂದು ಕೇಳಲು; ಆತನು ತನ್ನ ಜಾತಿಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು; ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ—ಎಲೈ, ಪರಮ ಭಕ್ತರುಗಳಿರಾ, ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದು ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿ ಧರ್ಮವು; ಆದರೂ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಈ ಮತ್ಸ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರಾದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಪರಮ ಭಕ್ತರಾಗಿ, ಪುಣ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಪರಮೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಿಮಗೆ ಶಿವಾನುಗ್ರಹವು ಉಂಟಾಗಲಿ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿ, ನೀವು ಅಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರಾದ್ದರಿಂದ, ಅತಿಭಕ್ತರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಲಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನುಡಿದು, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು; ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲರು ಆತನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅತಿಭಕ್ತರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಅತಿಭಕ್ತರು ಆ ಹೊತ್ತು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಪರಮೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬಂದು, ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು

ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ, ಮತ್ಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಾಗ, ಮೊದಲು ಶಿಕ್ಕಿದ ಮತ್ಸ್ಯವನ್ನು
ಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಜೀವ ಸಹಿತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾ, ನಿತ್ಯವು
ಪರಮೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಐವತ್ತು ವರುಷದ ಪರ್ಯಂತರ
ನಿಯಮವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ನಡಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರಲು; ಅಲ್ಲಿರುವ ನೆಂಟರೆಲ್ಲರು ಅತಿ
ಭಕ್ತರನ್ನು ನೋಡಿ, ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು; ಆ ಅತಿಭಕ್ತರು ಈಶ್ವರಾನು
ಗ್ರಹದಿಂದ ಮತ್ಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಯಾಚಿಸಿದಂ
ಥವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಮತ್ಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಲು; ಒಂದು ದಿವ
ಸದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಅವರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದೇ
ಮತ್ಸ್ಯವು ಶಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು; ಅತಿಭಕ್ತರು ಆ ಒಂದು ಮತ್ಸ್ಯವನ್ನೂ
ಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೋಸ್ಕರ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿರಲು; ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ
ಅತಿಭಕ್ತರು ಮತ್ಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಲೆಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ
ಬಿಟ್ಟು, ಸಾಯಂಕಾಲದ ವರಿಗೂ ಇದ್ದು, ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿದ ಒಂದೇ ಮತ್ಸ್ಯ
ವನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಮನೆಗೆ
ಬಂದು, ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದು, ಮಾರನೇ ದಿವಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು,
ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಎಳೆಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾ
ಮಿಯವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಮತ್ಸ್ಯವು ಕೋಟಿ ಮತ್ಸ್ಯಗಳಿಗೆ
ಸಮಾನವಾಗಿ ಬಲತು ಮಹೋನ್ನತವಾಗಿ ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿ, ಬಲೆ
ಯನ್ನು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು; ಅತಿಭಕ್ತರು ಆ ಮತ್ಸ್ಯವನ್ನು
ಎಳೆಯಲಾರದೆ, ತನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ನೆಂಟರನ್ನು ಕರೆದು—ಎಲ್ಯೈ,
ಮಹಾತ್ಮರುಗಳಿರಾ, ಬಲೆಯನ್ನು ಎಳೆಯ ಬನ್ನಿ ಎನಲು; ಅವರೆಲ್ಲರು—ಈ
ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಬರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು
ಹೇಳಲು; ಅತಿಭಕ್ತರು, ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಒಪ್ಪಲು; ಅವರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ, ಬಲೆ
ಯನ್ನು ಎಳೆದು, ಮತ್ಸ್ಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಅದನ್ನು ದಡದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲು; ಅತಿಭ
ಕ್ತರು ಕೋಟಿ ಮತ್ಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಬಲತು, ಮಿಂಚಿನ ಹಾಗೆ ಹೊಳೆ
ಯುತ್ತಲಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಮತ್ಸ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು, ಇದನ್ನು ಪರ
ಮೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಬಲೆಯಿಂದ ಆ ಮೀನನ್ನು
ತೆಗೆದು, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲು; ಅಲ್ಲಿರುವ ನೆಂಟರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ, ಈ ಮತ್ಸ್ಯ
ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇದು ಚಿನ್ನದ ಮತ್ಸ್ಯವು.
ಚಿನ್ನವೆಲ್ಲವನ್ನು ಮಾರಿದರೆ, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸಾವಿರ ವರಹಾಗಳ ಮೋರೆಗೆ ಬರುವವು.

ನಮ್ಮ ಮತ್ಸ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡು; ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಣವೆಲ್ಲವನ್ನು ನಮಗೆ ಹಂಚಿ ಕೊಡು ಎಂದು ತಡೆದು ಕೊಂಡು, ಬಿಡದೆ, ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರಲು; ಅತಿಭಕ್ತರು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣವೆಲ್ಲವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಸಮಾಧಾನಾ ಮಾಡಲು; ನೆಂಟರೆಲ್ಲರು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ಅತಿಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ವೃಷಭಾರೂಢರಾಗಿ, ಪಾರ್ವತೀ ಸಮೇತರಾಗಿ, ಪ್ರಮಥ ಗಣಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಬಂದು, ಆತನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು—ಎಲೈ, ಅತಿಭಕ್ತನೇ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಿನಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ. ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಾ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಪ್ರಮಥ ಗಣಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಲು; ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಂಬಿಗರೆಲ್ಲರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲು; ಅತಿಭಕ್ತರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಂದ ಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಬಂದ ದಿವ್ಯ ವಿಮಾನವನ್ನು ಏರಿ, ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

52. The Reward of worshipping the followers of Shiva—The Story of Kirtikathamrita.

೫೨. ಶಿವಭಕ್ತರ ಪೂಜಾ ಫಲ—ಕೀರ್ತಿಕಥಾಮೃತನ ಕಥೆ.

ಉತ್ತಮವಾದ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನೂ ಯಾಚಕರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿದಂಥವರು ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಂಪಿಲ್ಯವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಶೀಲನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಜಾಡನು ತನ್ನ ಜಾತಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡದೆ, ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೇಯುವದರಲ್ಲಿ ಬಹು ಸಮರ್ಥನಾಗಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿ, ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜಾಡರಿಗೆಲ್ಲವೂ ತಾನೇ ಧೊರೆಯಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ತನ್ನ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸುಮುಖೀ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೇ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಅವಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ಐವತ್ತು ವರುಷ ಪರ್ಯಂತರವು ಸುಖವಾಗಿ ಇದ್ದು, ಆ ಬಳಿಕ ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಮಗ ನಿಲ್ಲದೆ ಇರುವದರಿಂದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು—ಎಲೈ, ಸುಮುಖಿಯೇ, ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆನು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲ

ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಂಥವರು ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಣವೆಲ್ಲವನ್ನು ದಾನಾ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿ, ನಿತ್ಯವೂ ಬಂದಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹಣವನ್ನೂ ಅಕ್ಕಿ ಬೇಳೆ ಮೊದಲಾದ ಮುಸ್ತೈದುಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಅಧಿಕವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದು, ಅವರ ಸಂಗಡ ಕೆಲವು ದೂರ ಹೋಗಿ, ಒಳ್ಳೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನುಡಿದು, ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ, ನಿತ್ಯವೂ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು, ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮಡೀ ಉಟ್ಟು, ಪತ್ರ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು—ಸ್ವಾಮೀ, ಪರಮೇಶ್ವರರೇ, ನನಗೆ ಮಗನನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಗುವ ಪರ್ಯಂತರವೂ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೆಯುತ್ತಲಿದ್ದು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾದ ಬಳಿಕ ಬಂದ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಬಳಿಕ ತಾನೂ ಊಟಾ ಮಾಡಿ, ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಒಳ್ಳೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಪರ್ಯಂತರವೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೂ ಯಾಚಕರಿಗೂ ದರಿದ್ರರಿಗೂ ಹಣವನ್ನೂ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಹಳೇದಾಗಿರುವ ಶಿವಾಲಯಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ, ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ಒಂದು ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾ, ಈ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಐದು ವರುಷದ ಪರ್ಯಂತರವೂ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ಪುಣ್ಯಶೀಲನಿಗೆ ಪುತ್ರನನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಬಿಳೀ ಶೀರೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟು, ಸಕಲವಾದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಚಂದ್ರಬಿಂಬದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪಾದ ತಾವರೆ ಹೂವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಪುಣ್ಯಶೀಲನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು—ಎಲೈ, ಪುಣ್ಯಶೀಲನೇ, ಈ ತಾವರೆ ಹೂವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ, ನಿನಗೆ ಶುಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಆ ತಾವರೆ ಹೂವನ್ನು ಪುಣ್ಯಶೀಲನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಲು; ಪುಣ್ಯಶೀಲನು ಆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲೇ ತಾವರೆ ಹೂವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು, ಕೊಟ್ಟನು.

ಅನಂತರ ಆ ಪುಣ್ಯಶೀಲನು ಬೆಳಗಾದ ಬಳಿಕ ಎದ್ದು, ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ನೆನೆದು, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಾ, ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮಡೀ ಉಟ್ಟು, ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿದಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರಿಸಿ, ತನ್ನ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ—ಸ್ವಾಮೀ, ಮಹಾನುಭಾವರುಗಳಿರಾ, ಈ ಸ್ವಪ್ನಕ್ಕೆ ಫಲವೇನು? ಅದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು; ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ—ಎಲೈ, ಪುಣ್ಯ ಶೀಲನೇ, ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತೈದೆಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕಂಡದ್ದರಿಂದಲೂ, ಬಳಿಕ ತಾವರೆ ಹೂವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದಲೂ, ನಿನಗೆ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನುಡಿಯಲು; ಪುಣ್ಯ ಶೀಲನು ಅವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕಳುಹಿಸಿ, ಆ ಹೊತ್ತು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಅಧಿಕವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು; ಒಂದು ದಿವಸ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕೀರ್ತಿಕಥಾಮೃತನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ, ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನನಾಗುತ್ತಿರಲು; ಪುಣ್ಯಶೀಲನು ಆ ಕುಮಾರಕನನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಒಳ್ಳೇ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದವನಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ಅಮೃತೋಪಮಾನಗಳಾದ ಕಥೆಗಳುಳ್ಳವನಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ಕೀರ್ತಿಕಥಾಮೃತನೆಂದು ನಾಮಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬಹುಮಾನದಿಂದ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ, ಹದಿನಾರನೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ತಾನು ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು; ಕೀರ್ತಿಕಥಾಮೃತನು ಪ್ರವರ್ಧಮಾನನಾಗಿ, ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತು, ತಮ್ಮ ಜಾತಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡದೆ, ಒಳ್ಳೇ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೇಯುತ್ತಾ, ಪರಮೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ಕಂಡರೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ, ನಿತ್ಯವೂ ಅಗಲ ಮೊಳವುಳ್ಳಂಥಾದ್ದಾಗಿ, ಸಣ್ಣದಾಗಿ, ಮೃದುವಾಗಿ, ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ, ಮನೋಹರವಾಗಿ ಇರುವ ಒಂದು ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೇಯಿದು, ಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾ, ನಿತ್ಯವೂ ಬಂದಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೂ ಯಾಚಕರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕಂಥೆಗಳನ್ನೂ ಕೌಪೀನಗಳನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಒಳ್ಳೇ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿ, ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ, ಶಿವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ ತಾನು ಉಂಡು, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು, ಒಂದು

ದಿವಸ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೇಯಿದು, ವಿಂಗಡವಾಗಿ ಒಂದು ತಾವಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಡಗಿ, ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ಅವರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಮುದುಕನಾಗಿ, ಕೋಲನ್ನು ಊರಿ ಕೊಂಡು ನಡುಗುತ್ತಾ, ನೂರು ಮಂದಿ ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನೂ ಕರೆದು ಕೊಂಡು, ಕೀರ್ತಿಕಥಾಮೃತರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಆ ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ತಾನು ಒಂದು ತಾವಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಔತು ಕೊಂಡು ಇರಲು; ಕೀರ್ತಿಕಥಾಮೃತನು ಬಂದ ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಒಂದೊಂದು ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕಳುಹಿಸಲು; ಪುಣ್ಯಶೀಲನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ವೆಚ್ಚವಾಗಿ ಹೋಗಲು; ಆ ಬಳಿಕ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಮುದುಕರಾಗಿ, ಕೌಪೀನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು, ಆ ಭಕ್ತನು ಇರುವ ತಾವಿಗೆ ಬರಲು; ಕೀರ್ತಿಕಥಾಮೃತನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಎದ್ದು, ಎದುರಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಆತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಒಳಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಮಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡು—ಸ್ವಾಮೀ, ಮಹಾನುಭಾವರಾ, ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಾನು ಧನ್ಯನಾದೆನು. ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸ ಬಹುದೆಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು; ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು—ಎಲೈ, ಭಕ್ತನೇ, ನಾನು ಮುದುಕನಾದ್ದರಿಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬರುವಾಗ ನನ್ನ ವಸ್ತ್ರವು ಘಾಳಿಯಿಂದ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಅದು ಶಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆನು ಎನ್ನಲು; ಕೀರ್ತಿಕಥಾಮೃತನು ಆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ವೆಚ್ಚವಾಗಿ ಹೋದ್ದರಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮೀಸಲಾಗಿ ತೆಗೆದು ಇರಿಸಿದ್ದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಪರಮೇಶ್ವರರೇ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರೂಪಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ; ಈ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಪರಮೇಶ್ವರರು ಸಂತೋಷ ಪಡುವರು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು—ಸ್ವಾಮೀ, ಮಹಾನುಭಾವರೇ, ಈ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಧರಿಸಿದರೆ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಯು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು; ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲೇ ಮಾಯವಾಗಲು; ಕೀರ್ತಿಕಥಾಮೃತನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕಾಣದೆ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಿ

ರಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ಆತನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ವೃಷಭಾರೂಢರಾಗಿ ಪ್ರಮಥ ಗಣಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಂದು, ಆತನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು; ಕೀರ್ತಿಕಥಾಮೃತನು ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಎದ್ದು, ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ನಿಂತು, ಸ್ತುತಿಸಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ಆತನನ್ನು ಕರೆದು—ಎಲೈ, ಪರಮ ಭಕ್ತನೇ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ನಿನಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಾ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಪ್ರಮಥ ಗಣಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಲು; ಆ ಕೀರ್ತಿಕಥಾಮೃತನು ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಬಂದ ದಿವ್ಯ ವಿಮಾನವನ್ನು ಏರಿ, ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

53. The Reward of giving up life to atone for offences against the followers of Shiva—The Story of Dharmaketana.

೫೩. ಕಾಣದೆ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದವನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಫಲ—ಧರ್ಮಕೇತನ ಕಥೆ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪುರುಷನು ತಾನು ಶಿವ ಭಕ್ತನಾದರೂ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಂದಂಥ ಶಿವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅರಿಯದೆ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಡುವನೋ, ಆತನು ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವನು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಚೋಳ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಮೋದವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವರ್ಧನನೆಂಬ ಅರಸು ಅತಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ, ಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿ—ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಬೇರನಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿ—ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಪಿಲ ಮುನೀಂದ್ರನಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿ—ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಸಕಲ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಬಹು ಧನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಏಕ ವೀರನಾಗಿ, ಸುಲೋಚನಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಯಾಗಾ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರತರಿಸಿ, ವಿಶ್ವಜಿತ್ತೆಂಬ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲು; ಆ ಯಾಗದಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು—ಎಲೈ, ಚಿತ್ರಾಂಗಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಗಂಡನು ಮಾಡಿದ ಯಜ್ಞದಿಂದ ನನಗೆ ಸಂತೋ

ಷವಾಯಿತು. ನಾನು ಪರಮೇಶ್ವರನು. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಕೇಳೆಂದು ನುಡಿದು, ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಲು; ಆ ಚಿತ್ರಾಂಗಿಯು ಮಾರನೇ ದಿವಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು, ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ—ಎಲೈ, ಮಹಾನುಭಾವರುಗಳಿರಾ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳ ಬೇಕು. ನನ್ನ ಸ್ವಪ್ನವು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಇಧೆ. ಅದರಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಮಗನನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯಲು; ಅರಸು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು—ಎಲೈ, ಶುಭಾಂಗಿಯೇ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು. ನಿನಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ದೃಢವಾಗಿ ಇಧೆ. ಅದರಿಂದ ನೀನೇ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಮಗನನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಂಡರೆ, ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಪುರೋಹಿತನನ್ನು ಕರಿಸಿ, ಇವಳ ಕೈಯಿಂದ ಶಿವ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸು ಎಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಲು; ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ, ಚಿತ್ರಾಂಗಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಶಿವ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು; ಆ ರಾಜ ಭಾರ್ಯೆಯು ಕಲಶಸ್ಥಾಪನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪುರೋಹಿತನು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಶದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಆವಾಹನೇ ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀ ಗೋಸ್ಥಳ ನಿವಾಸರಾದ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಪೂಜೆಯು ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಈ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಪರ್ಯಂತರವೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು; ಒಂದು ದಿವಸ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ರಾಜ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ—ಎಲೈ, ಚಿತ್ರಾಂಗಿಯೇ, ನಿನಗೆ ಅಯೋನಿಜನಾದ ಕುಮಾರಕನು ಉಂಟಾಗುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಲು; ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನು ಸರ್ವ ಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ—ಶೂರನಾಗಿ—ತನ್ನ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾ, ದಿವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿ—ಚೈತ್ರ ಮಾಸದ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತ ನಕ್ಷತ್ರ ಯುಕ್ತವಾದ ಶುಭ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಆ ಚಿನ್ನದ ಕಲಶದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ, ಚಿತ್ರಾಂಗಿಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಲು; ಆಕೆಯು ಐದು ವರುಷದ ವಯಸ್ಸುಳ್ಳಂಥ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು, ಆತನೇ ತನ್ನ ಮಗನೆಂದು ಎಣಿಸಿ, ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಕುಲ ದೇವರೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಬಾಲಕನನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು, ಗಂಡನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತಾನು

ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು; ಅರಸು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಪುರೋಹಿತನನ್ನು ಕರ ತರಿಸಿ, ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಜಾತಕರ್ಮವನ್ನು ತೀರಿಸಿ, ಧರ್ಮಕೇತನನೆಂದು ನಾಮಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹದಿನಾರು ವರುಷ ಪರ್ಯಂತರವೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿ, ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆತನ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಕೆಲವು ದಿವಸವಿದ್ದು, ಆ ಬಳಿಕ ಶಿವ ಲೋಕವನ್ನೈದಿದನು.

ಆ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಕೇತನನು ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಪರಲೋಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಗುರುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತು, ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ, ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಪರಮೇಶ್ವರರೇ ಪರಮ ತತ್ವವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜನರಿಂದ ತನ್ನ ಜನನದ ವಿವರವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಪರಮೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಕುಲ ದೇವತೆಯಾಗಿ, ಗೋ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವಂಥ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ, ಶಿವ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಶಿವ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ, ಅನೇಕ ಗಜ ಘಟೆಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ರಥಗಳನ್ನೂ ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಶೇರಿಸಿ, ಸಕಲ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಾ ಇರಲು; ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೇದಗಳನ್ನೋದಿ, ವೇದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಡದೆ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಟರೆಲ್ಲರು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯವೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಭೂಮಿಯು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಪೈರುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಇತ್ತು. ಈ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಅರಸು ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು; ಒಂದು ದಿವಸ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬ ಮಾವುತನು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಕೊಂಡು, ಕೆರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು; ಶಿವದಾಸನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಶಿವ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಚೆಂಬಿನಲ್ಲಿ ಉದಕವನ್ನು ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು, ನಂದನ ವನದಲ್ಲಿ ಬಾಳೆ ಎಲೆಯನ್ನು ಕುಯಿದು, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಪೊಟ್ಟಣಾ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು, ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆ ಮದ್ದಾನೆಯು ಮಾವುತನಿಂದ ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾದರೂ, ಮದದಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ

ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ತನ್ನ ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು,
ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಬಿಡಲು; ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಭಯ
ಪಟ್ಟು, ಶಿವ ಶಿವಾ! ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ, ಓಡಿ ಹೋಗಲು; ಅರಸು ಉಪ್ಪ
ರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು, ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡಿ—ಶಿವ, ಶಿವಾ! ಶಿವ ದ್ರೋಹ
ಬಂತಲ್ಲಾ; ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೇನು? ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಪ್ರಾಣತ್ಯಾ
ಗವೇ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಕತ್ತಿಯಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದು
ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲು; ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ—ಎಲೈ,
ಭೂಪಾಲಕನೇ, ನೀನು ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಡ. ಆ ಪುಷ್ಪಗಳೆಲ್ಲವು
ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಹೋಗಿ,
ನೋಡೆಂದು ನುಡಿಯಲು, ಅರಸು ಆ ಅಶರೀರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸಂತೋಷ
ಪಟ್ಟು, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಶಿರ
ಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಎಂದು
ಎಣಿಸಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರ ತರಿಸಿ, ಚಿನ್ನದಿಂದ ಸಾವಿರ ತಾವರೆ ಹೂವು
ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಮತ್ತು ಒಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನೂ
ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನೂ ಕೆಲವು ಗೋವುಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಆತನಿಗೆ ಶುಶ್ರೂ
ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಒಂದು
ಚಿನ್ನದ ಕಲಶವನ್ನೂ ಆ ಮದ್ದಾನೆಯನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಭಕ್ತಿ ಯುತ
ನಾಗಿರುತ್ತಿರಲು, ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜನರೆಲ್ಲರು ಈ ಭೂಪಾಲಕನು ಸಂದೀಶ್ವ
ರನಿಗೆ ಸಮಾನನೆಂದು ಎಣಿಸಿ, ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಅರಸು ಧರ್ಮಾತ್ಮಕನಾಗಿ, ಮಹಾ ವೀರನಾಗಿ, ದಯಾವಂತನಾಗಿ,
ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಾ, ಬಹು ಕಾಲ ವಿದ್ದು, ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ
ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆದು, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜೈಸಿ ಕೊಂಡು ಬರ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಲು;
ಆ ಮಂತ್ರಿಯು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಸಕಲ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಶತ್ರು ಭೂಪಾ
ಲಕರ ಶಿರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ, ಪರಮೇಶ್ವರರು ಅರಸಿನ
ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಜಡೆಗಳನ್ನು
ಕಲ್ಪಿಸಲು; ಆ ಬಳಿಕ ಮಂತ್ರಿಯು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ತಲೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು
ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಅರಸಿನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು; ಅರಸು ಆ ತಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡು
ವಾಗ, ಜಡೆಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು—
ಎಲೈ, ಮಂತ್ರಿಯೇ, ನೀನು ಇಂಥ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡ ಬಹುದೇ? ಶಿವ

ಭಕ್ತನ ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಶಿವ ದ್ರೋಹವನ್ನು ಮಾಡಿದಂಥವನು; ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಇಂಥ ಶಿವ ದ್ರೋಹಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ತೆಗೆದು, ಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರೆ, ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಹಣವೆಲ್ಲವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನಾ ಮಾಡಿ, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗಾ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ಆ ಜಡೆಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ತಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಆ ಅಗ್ನಿ ಹೋತ್ರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಮೂರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆ ಜಡೆಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಶಿರಸ್ಸು ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಲು; ಅರಸು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಿರಲು; ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಆತನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ವೃಷಭಾರೂಢರಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಆತನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು, ನಿಲ್ಲಲು; ಅರಸು ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ನೋಡಿ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಧಿಕವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಧರ್ಮಕೇತನನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದರು. ಆ ಬಳಿಕ ಧರ್ಮಕೇತನನು ಪರಮೇಶ್ವರರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಬಂದ ದಿವ್ಯ ವಿಮಾನವನ್ನು ಏರಿ, ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

54. The Merit of giving food—The Story of putavati.

೫೪. ಅನ್ನದಾನದ ಪುಣ್ಯ—ಪೂತವತಿಯ ಕಥೆ.

ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಅನ್ನವನ್ನು ಕೇಳಿದಂಥ ಶಿವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನಾದರೂ ಉದಕವನ್ನಾದರೂ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು, ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವಂಥವರು ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವರು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಶಾರ್ಜರಿವನವೆಂಬ ಪಟ್ಣವು ಬಹು ಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದಲೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಂದಲೂ ವೈಶ್ಯರಿಂದಲೂ ಶೂದ್ರರಿಂದಲೂ ತುಂಬಿ ಇರುವದು. ಆ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ವರ್ತಕರು ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು, ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ವರ್ತಕರು ಧನವಂತರಾಗಿ, ಕುಬೇರನಿಗೆ ಸಮಾ

ನರಾಗಿ ಇರುವರು. ಇಂಥ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಧನದತ್ತನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ವೈಶ್ಯನು ಶೀವತಿ ಎಂಬ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಿರುವ ವೈಶ್ಯರೊಳಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿ, ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ನಿತ್ಯವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ, ಸಕಲ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ವರುಷಾಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, ವೇದವನ್ನು ಓದುವಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾ, ಪರಮೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ನಿತ್ಯವು ಶಿವಾರ್ಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಂದಂಥ ಶಿವ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ, ಮಧ್ಯಾನ್ಹದಲ್ಲಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಬೇಡಿದಂಥವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಈ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಬಹು ಕಾಲವಿದ್ದು, ಒಂದು ದಿವಸ, ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಇರುವದರಿಂದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ, ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಕುಲವೆಲ್ಲವು ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವದು ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಹತ್ತು ವರುಷ ಪರ್ಯಂತರವು ಸಕಲವಾದ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಧನದತ್ತನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು—ಎಲೈ, ಧನದತ್ತನೇ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು. ನಿನಗೆ ಒಂದು ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪಾರ್ವತೀ ದೇವಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಶಾರಿಕೆ ಎಂಬ ದಾಸಿಯು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಪಾರ್ವತೀ ದೇವಿಯ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ನನ್ನ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅವಳನ್ನು ನೀನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗು. ಆ ಹೆಣ್ಣು ನಿನ್ನ ಕುಲವೆಲ್ಲವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ನಿನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡುವವಳಾದ್ದರಿಂದ, ಈ ಹೆಣ್ಣು ಪೂತವತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಲು; ಧನದತ್ತನು ಮಾರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮಡೀ ಉಟ್ಟು, ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಸಕಲ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ನೆಂಟರನ್ನು ಕರೆದು, ಸ್ವಪ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು; ಆ ನೆಂಟರೆಲ್ಲರು ಧನದತ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ—ಎಲೈ, ಧನದತ್ತನೇ, ನೀನು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ; ನೀನು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕನು; ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರು ಪುಣ್ಯವಂತರಾದೆವು. ನೀನೇ ಧನ್ಯನು

ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪರಮೇಶ್ವರರು ನಿನಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುವರೇ? ದೇವತಾ ರೂಪವಾಗಿರುವಂಥ ಮಗಳನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರರು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದ ರಿಂದ ನೀನು ಪುಣ್ಯವಂತನೇ ಸರಿ. ಆ ಮಗಳನ್ನು ನೀನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಧನದತ್ತನಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಮಾಡಿ, ನೆಂಟರೆಲ್ಲರು ಹೊರಟು ಹೋಗಲು; ಆ ಧನದತ್ತನು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಾ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾ ಮಾಡಿ, ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಕೈ ಮುಗಿದು, ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರಲು; ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಯವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಒಂದು ದೇವತೆಯು ಒಂದು ವರುಷದ ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪ ವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಆತನ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಲು; ಧನದತ್ತನು ಶಿವ ಪ್ರಸಾದ ದಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನಳಾದಂಥ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅವಳ ರೂಪವನ್ನೂ ಯೌವನವನ್ನೂ ಸೌಂದರ್ಯ ವನ್ನೂ ಕಾಂತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಕುಲವೆಲ್ಲವು ಈ ದಿವಸ ಪವಿತ್ರವಾಯಿತು ಎಂದೆಣಿಸಿ, ತನ್ನ ಕುಲವೆಲ್ಲವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿದವ ಳಾದ್ದರಿಂದ ಪೂತವತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನಾಮಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮ ಣರಿಗೆ ಬಹು ಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನೆಂಟರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಹೊತ್ತು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಗಳಿಗೆ ನವರತ್ನ ಮಯಗಳಾದ ಒಡವೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಮೋಹಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬಹುಮಾನದಿಂದ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ, ಮಗಳಿಗೆ ಆಯುಸ್ಸು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶಿವಭಕ್ತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕೈ ಯಿಂದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ, ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾಗಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಪರಮದತ್ತನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ವೈಶ್ಯ ಪುತ್ರನನ್ನು ಕರತರಿಸಿ, ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗ ಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಮನೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಪರಮದತ್ತನ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ಇರಿಸಿ, ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ ಬರಲು; ಆ ಪರಮದತ್ತನು ಧನದತ್ತನ ಮಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ಪರಮೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಸಕಲ ಧಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, ಅವರಿಂದ ಆಶೀ

ಪಾದಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾ, ಬಯಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಂಥ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, ನಿತ್ಯವು ಬಂದಂಥವರಿಗೆ ಹಾಲು ತುಪ್ಪ ಮೊಸರು ಮೇಲೋಗರಗಳು, ಐದು ಬಗೆ ಕಜ್ಜಾಯಗಳು ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನುಡಿಯದೆ, ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡೆಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಲು; ಅವಳು ಹಾಗೆ ಆಗಲೆಂದು ಒಪ್ಪಿ, ಅನ್ನ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬಾಲ್ಯ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಶಿವ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ, ಬಂದಂಥ ಶಿವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, ಶರೀರದೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಇರುವ ಶಿವ ಭಕ್ತಿಯೋ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಒಂದು ದಿವಸವನ್ನೂ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡದೆ, ಅನ್ನ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು;—

ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶಿವ ಭಕ್ತನು ಒಂದು ತೋಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಂದು, ಪರಮದತ್ತನಿಗೆ ಕೊಡಲು; ಪರಮದತ್ತನು ಆ ಎರಡು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು, ಅವಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲು; ಆ ಪೂತವತಿಯು ಆ ಎರಡು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು, ಶಿವ ಭಕ್ತರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು; ಮಾರನೇ ದಿವಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಪೂತವತಿಯ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶಿವ ಭಕ್ತನ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಅನ್ನವನ್ನು ಕೇಳಲು; ಪೂತವತಿಯು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಎದ್ದು, ಎದುರಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಪಾದಗಳಿಗೆ ಉದಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು—ಸ್ವಾಮೀ, ಮಹಾನುಭಾವರುಗಳರಾ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅಡಿಗೇ ಮಾಡ ಬೇಕು; ಅದರಿಂದ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಫಲಾಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು ಎಂದು ನುಡಿದು, ಒಂದು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಂದು ಕೊಡಲು; ಆ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮೆದ್ದು, ಹಾಲು ಕುಡಿದು, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಲು; ಪೂತವತಿಯು ಶಿವ ಭಕ್ತರು ಮಾಯವಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯ ಕೂಡದು ಎಂದು ಎಣಿಸಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅನ್ನ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು; ಪರಮದತ್ತನು ಶಿವ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ಊಟಾ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನು ಊಟಾ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಲು; ಪೂತವತಿಯು ಗಂಡನಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನೂ ಕಜ್ಜಾಯಗಳನ್ನೂ ಹಾಲು ತುಪ್ಪ ಮೊಸರುಗಳನ್ನೂ ಬಡಿಸಲು; ಪರ

ಮುದತ್ತನು ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ಊಟಾ ಮಾಡಿ, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು, ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಂದು ಬಡಿಸೆಂದು ನುಡಿಯಲು; ಪೂತವತಿಯು ಒಂದು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಂದು ಬಡಿಸಲು; ಪರಮದತ್ತನು ಅದನ್ನು ಮೆದ್ದು,—ಇನ್ನೊಂದು ತಂದು ಬಡಿಸೆಂದು ನುಡಿಯಲು; ಪೂತವತಿಯು ಪರಮದತ್ತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸಲಾರದೆ, ಮೌನದಿಂದ ಅಡಿಗೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾ ಮಾಡುತ್ತಾ—ಸ್ವಾಮಿಾ, ಪರಮೇಶ್ವರರೇ, ಗಂಡನಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ಸ್ವಾಮಿಾ, ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು ಎಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅವಳ ಮುಂದೆ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು; ಪೂತವತಿಯು ಆ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಗಂಡನಿಗೆ ಕೊಡಲು; ಪರಮದತ್ತನು ಆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮೆದ್ದು, ಮೊದಲು ಮೆದ್ದ ಹಣ್ಣಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೀಯಾಗಿರುವದರಿಂದ—ಈ ಹಣ್ಣು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಎಂದು ಕೇಳಲು; ಪೂತವತಿಯು ಗಂಡನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು—ಶಿವಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳಲು; ಪರಮದತ್ತನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ—ಎಲೈ, ಪೂತವತಿಯೇ, ನಿನಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ನಿಜವಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಹಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ನುಡಿಯಲು; ಪೂತವತಿಯು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಧ್ಯಾನಾ ಮಾಡಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ಪೂತವತಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹಣ್ಣು ಕೊಡಲು; ಪೂತವತಿಯು ಆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗಂಡನಿಗೆ ಕೊಡಲು; ಪರಮದತ್ತನು ಹಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಧಿಕವಾದ ಭಯದಿಂದ—ಈ ಪೂತವತಿಯು ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ತನ್ನ ಆಧೀನಾ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಳು. ಇವಳು ಪಾರ್ವತೀ ದೇವಿಯೇ ಸರಿ; ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಪರಮೇಶ್ವರರು ಪೂತವತಿಗೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಡುವರೇ? ಅದರಿಂದ ಇವಳನ್ನು ಮುಟ್ಟ ಬಾರದು. ಇವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಪರಾಧ ಬರುತ್ತೆ. ಬಿಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಶಿವದ್ರೋಹ ಬರುತ್ತೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದು, ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕಪಟದಿಂದ ಹೇಳಿ, ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹಸುಗಳನ್ನೂ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ

ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು, ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ, ದ್ವೀಪಾಂತರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಾ ಮಾಡಿ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಧುರಾ ಪಟ್ಣವನ್ನು ಶೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅರಸಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಂಥ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಅವಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ಒಬ್ಬ ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಮೊದಲು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಂಥ ಅಪರಾಧ ಪರಿಹಾರವಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಆ ಮಗಳನ್ನು ಪೂತವತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾ, ಸುಖವಾಗಿ ಇರಲು; ಧನದತ್ತನು ಬೇವಿನವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಅವರ ಮೂಲಕದಿಂದ ತನ್ನ ಅಳಿಯನು ಮಧುರಾ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಅಳಿಯನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡಲು; ಆ ಪೂತವತಿಯು ಧನದತ್ತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನೂ ಒಡವೆಗಳನ್ನೂ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಏರಿ, ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ನೆಂಟರನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಕರೆದು ಕೊಂಡು, ಪರಮದತ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು; ಆ ಪರಮದತ್ತನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಪೂತವತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಎದುರಾಗಿ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಗಳು ಸಹಿತವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ—ಕೇಳು, ಪೂತವತಿಯೇ, ನೀನು ಪಾರ್ವತೀ ದೇವಿಗೆ ಸಮಾನಳಾಗಿ ಇರುವದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಂಥ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸ ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ದೇವತೆ ಎಂದು ಎಣಿಸಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಶರಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದರಿಂದ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ತಾವಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನುಡಿಯಲು; ಪೂತವತಿಯು ಗಂಡನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಹಾನುಭಾವರುಗಳಿರಾ, ಇಷ್ಟು ಪರ್ಯಂತರವು ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀವು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಅಲ್ಲಿರುವಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದು, ತಾನು ತಂದ ಹಣವೆಲ್ಲವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಧ್ಯಾನಾ ಮಾಡಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ವೃಷಭಾರೂಢರಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಂದು, ನಿಲ್ಲಲು; ಪೂತವತಿಯು ಪ್ರಸನ್ನರಾದಂಥ ಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು

ಮಾಡಿ, ಸ್ತುತಿಸಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ಪೂತವತಿಯು ಮಾಡಿದ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು—ಎಲೈ, ಪೂತವತಿಯೇ, ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಬೇಡಿಕೋ ಎನಲು; ಅವಳು—ಸ್ವಾಮಿ, ಪರಮೇಶ್ವರರೇ, ನಿಮ್ಮ ಆನಂದ ನಾಟ್ಯವನ್ನು ನೋಡ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬರ ಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು—ಎಲೈ, ಪೂತವತಿಯೇ, ವಟಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯ ವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾ ಎಂದು ನುಡಿಯಲು; ಪೂತವತಿಯು ಪರ ಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಕುರಿತು—ಸ್ವಾಮಿ, ಪರಮೇಶ್ವರರೇ, ನಾನು ಮುದುಕಿಯಾ ದ್ದರಿಂದ ನಡಿಯಲಾರೆನು ಎಂದು, ಆತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳಲು; ಪರ ಮೇಶ್ವರರು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನನ್ನು ಕರೆದು, ಈ ಪೂತವತಿಯನ್ನು ವಟಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಬಿಡೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಲು; ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನು ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪೂತವತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ವಟಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡಲು; ಪೂತವತಿಯು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ವಟಾರಣ್ಯವನ್ನು ಶೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ನವರತ್ನ ಮಯವಾದ ಸಭಾ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ತಿರುಗುತ್ತಲಿರುವ ನಂದೀಶ್ವರನನ್ನೂ, ವೀಣಾಗಾನವನ್ನು ಮಾಡು ತ್ತಲಿರುವ ಸರಸ್ವತೀ ದೇವಿಯನ್ನೂ, ವೇಣು ಗಾನಾ ಮಾಡುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ದೇವಿಯನ್ನೂ, ಮದ್ದಲೇ ಬಾರಿಸುವಂಥ ವಿಷ್ಣುವನ್ನೂ, ತಾಳಾ ಬಾರಿಸು ವಂಥ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವನನ್ನೂ, ದೀಪಗಳಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ನ್ನೂ, ವಿನೋದಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲಿರುವ ಸಕಲ ಮುನಿಗಳನ್ನೂ, ಗಾಯತ್ರೀ ಮಯವಾದ ಮಂಟಪವನ್ನೂ, ಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಗಳಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಲಿರುವ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೂ, ಪುಷ್ಪಗಳಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಲಿರುವ ಸಪ್ತ ಕೋಟಿ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಯವಾದ ಭದ್ರ ಪೀಠವನ್ನೂ, ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಲಿರುವ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರನ್ನೂ, ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಪರ ದೇವತೆ ಯನ್ನೂ, ಭದ್ರ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಇರುವ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಅಧಿಕವಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು, ಆತನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾ ಮಾಡು ತ್ತಿರಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ಪೂತವತಿಗೆ ಆನಂದ ಮಯವಾದ ನಾಟ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.

ಪೂತವತಿಯು ಆ ನಾಟ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಪರಮೇಶ್ವ ರರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರಲು; ಪರಮೇಶ್ವರರು ಪೂತವತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ—ಎಲೈ,

ಪೂತವತಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಿನಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಾ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಲು; ಪೂತವತಿಯು ಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಶಿವಾನು ಗ್ರಹದಿಂದ ದಿವ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಪ್ಪ ಣೆಯಿಂದ ಬಂದಂಥ ದಿವ್ಯ ವಿಮಾನವನ್ನು ಏರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜನರೆಲ್ಲರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುವ ಹಾಗೆ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನು ಸೇರಿ, ದೂರದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನದಿಂದ ಇಳಿದು, ಪಾದಗಳಿಂದ ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಮುಟ್ಟ ಬಾರದೆಂಬ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ ನಿಂತು, ಕೈಗಳನ್ನು ಊರಿ ಕೊಂಡು, ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯ ವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಲು; ಅಮ್ಮನವರು, ತಲೆಯಿಂದ ನಡೆದು ಬರುವಂಥ ಪೂ ತವತಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ನೋಡಿ—ಸ್ವಾಮೀ, ದೇವ ದೇವರೇ, ತಲೆಯಿಂದ ನಡೆದು ಬರುವಂಥ ಈ ಸ್ತ್ರೀ ಯಾರು? ಇವಳ ರೂಪವು ವಿಕಾರವಾಗಿದೆ. ಇವಳ ಮಹಿಮೆಯಾದರೆ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಎಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಯೋಜನಗಳಿಂದ ಅಧಿಕವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇವಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳುಹಿಸ ಬೇಕೆನಲು; ಪರಮೇ ಶ್ವರರು ಅಮ್ಮನವರನ್ನು ನೋಡಿ—ಎಲೈ, ಪಾರ್ವತಿಯೇ, ಈ ಪೂತವತಿಯೂ ನನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದವಳು. ನನಗೆ ತಾಯಿಯಾಗ ಬೇಕು. ಇವಳನ್ನು ನಾನು ಪೂಜಿಸ ಬೇಕೆಂದು ನುಡಿದು, ಪಾರ್ವತೀ ದೇವಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಎದುರಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ—ಎಲೈ, ಪೂತವತಿಯೇ, ಸುಖವಾಗಿ ಬಂದೆಯಾ? ಎಂದು ನುಡಿಯಲು; ಆ ಪೂತವತಿಯೂ ಸಕಲವಾದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಒಡೆಯರಾದ ಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರ ಅಪ್ಪ ಣೆಯಿಂದ ಅಪ್ರಾಕೃತವಾದ ದಿವ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಆ ಕೈಲಾಸ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಆನಂದವನ್ನೈದಿ, ಸುಖವಾಗಿ ಇದ್ದಳು.

—o—

ART II.

—:o:—

the Shiba Purana.

—:o:—

ng Shiva—The Devout Fisherman of
egapatam.

ಮಾಡುವ ಫಲ—ನಾಗಪಟ್ಣದ ಬೆಸ್ತನ ಕಥೆ.

ರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು
ಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಮುಕ್ತರಾಗು
ಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಕೇಳು.
ದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ, ನಾಗಪಟ್ಣವೆಂಬ ಒಂದು
ರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ, ಬ್ರಾ
ಗಿ, ಕುಬೇರನ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇ
ರ್ತಕರು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಿಂದ
ತುಂಬಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಬಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿ
ತಿರಿಗಿ ರಾಶಿಗಳಾಗ ತುಂಬುತ್ತಿರುವರು. ಎಲ್ಲಿ
ಾದ ಮನೆಗಳೂ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಬೀದಿಗಳೂ,
ಗಲವಾದ ಹಜಾರಗಳೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರುವವು.
ಾರವನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಅನೇಕ ಮಂದಿ
ಾದಿಸಿ, ಧರ್ಮಾತ್ಮಕರಾಗಿ ಸಕಲ ದಾನಗಳನ್ನು
ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಮೀನದತ್ತನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಬೆಸ್ತನು
ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ,
ತನ್ನ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾಲಿನಿ ಎಂಬ
ಂಡು, ಅವಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಸಕಲ ಭೋಗ
ದಿವಸ ಕಾವೇರೀ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯ
ೀ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ,
ಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲರು ಆಷಾಢ
ಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ